

прадѣди е изрично казано и заповѣдано да се постѣпва споредъ гореизложеното.

Дъщерята на Сюлейманъ Ханъ I, а именно Хаише Султание Ханъмъ е била оженена за завещателя Рустемъ Паша и му била негова законна съпруга. Единъ отъ славнитѣ, доблестнитѣ синове на поменатата Аише Султание е билъ великия везиръ Имюширъ Мехмедъ Паша. Последниятъ, като главнокомандующъ на победонозната ми императорска армия, се отправи за полесражението при водитѣ на островъ Критъ. Тамъ той юнашки се сражавалъ съ неприятелскитѣ кефири (християни) и при завоеванието на островъ Критъ, падна юнашки убитъ и се помина. Синътъ на Гаази Мехмедъ Паша, въ качество на законенъ наследникъ и управителъ на тѣзи вакфирани свободни села по-преди бѣ подалъ до Императорския ми диванъ жалба. Съ тази си жалба просителътъ ме моли, да му издамъ единъ Царски ферманъ до надлежнитѣ провинциални власти, за да действатъ по тоя предметъ точно и акуратно по духа на своитѣ Царски крепостни актове и маафнамета. Такива свещени актове, по-преди, по сѣщия предметъ, сѣ били издавани отъ императорския ми диванъ и се пазятъ въ рѣцетѣ на просителя. Съгласно тѣзи свещенни актове, раята селяни отъ предметнитѣ села се признавали за свободни граждани и сѣ били освободени отъ изплащането на всѣкакви данъци и налози спрямо държавата.

Освенъ това просителътъ Паша иска да владѣе и управлява тѣзи свободни завещани села по такъвъ начинъ, по какъвто тѣ били управлявани отъ неговия баща, дѣдо и прадѣдо, съгласно съ старитѣ царски грамоти. Носителътъ настоявалъ още, щото по тоя въпросъ, да се издаде нова царска заповѣдъ, съ която да се забранява на всѣко външно лице — било то войникъ, правителственъ чиновникъ, или частно лице — безразлично, да не влиза и нахлува на сила въ предѣлитѣ на тия села, тъй сѣщо и въ дѣлата на раята селяни, които живѣятъ тамъ.

Просителътъ, като изхождалъ отъ гледището на старитѣ Султански фермани, а тъй сѣщо и отъ текста на завещанието, въ което се прозира волята и желанието на завещателя — просилъ и изказалъ желание, щото въ Царския ферманъ, който ще се издаде изрично да се каже и заповѣда, комуто се следва, за да се действа споредъ духа и смисъла на това завещание, както се е действало и по преди въ старо време. Възъ основа на всички тѣзи Царски грамоти, а тъй сѣщо съгласно съ своитѣ права, просителътъ моли Императорския ми диванъ, да му издамъ по тоя въпросъ една Височайша Царска заповѣдъ, съ която да се предпише на надлежнитѣ мѣстни власти, за да действатъ, съгласно съ духа на закона и на Шерията. Въ действията си